

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Oboer/9/2025
Identifikačné číslo spisu:	4607209910
Dátum vydania rozhodnutia:	10.02.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4607209910.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v exekučnej veci oprávnenej AFS, s.r.o., so sídlom Zochova 3, 811 03 Bratislava, IČO: 35 804 319, zastúpenej advokátskou kanceláriou POLAKOVIČ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Štúrova 16/12, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 233 559, proti povinnej 1/ P. E., narodenej XX. I. XXXX, naposledy bytom XXX XX T. XX, ktorá zomrela XX. D. XXXX, proti povinnému 2/ R. U., narodenému XX. D. XXXX, naposledy bytom XXX XX T. XX, ktorý zomrel XX. D. XXXX a proti povinnej 3/ C. H., narodenej X. C. XXXX, naposledy bytom Q. XXXX/X, XXX XX E., ktorá zomrela XX. I. XXXX, o vymoženie 3 583,83 eura s príslušenstvom, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 7CoE/29/2017-49 z 28. februára 2018, takto

rozhodol:

I. V dovolacom konaní pokračuje na strane povinného 2/ s dedičmi po zomrelom R. U., narodenom XX. D. XXXX, naposledy bytom XXX XX T. XX, ktorý zomrel XX. D. XXXX, ktorými sú J. Y., narodená X. D. XXXX, bytom J. X-XX/X/XX, XXXX V., S. S. a S. U., narodený XX. J. XXXX, bytom XXX XX T. XX.

II. Dovolanie o d m i e t a .

III. Právnym nástupcom povinného 2/ nepriznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Topoľčany (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) dňa 3. septembra 2007 poveril súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára, aby vykonal exekúciu na podklade exekučného titulu - zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Nitra č. k. 29Zm/74/2006-26 zo dňa 4. apríla 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 7. mája 2007. Následne uznesením č. k. 11Er/885/2007-35 z 28. decembra 2016 súd prvej inštancie rozhodol o zastavení predmetnej exekúcie z dôvodu, že oprávnená si nesplnila povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 243f ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení účinnom od

23. decembra 2015 a nedoplnila návrh na vykonanie exekúcie v súlade s ustanovením § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Ďalšími výrokmi súd prvej inštancie priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenej (o ktorej výške rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením) a o trovách účastníkov exekučného konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V odôvodnení uznesenia poukázal na to, že oprávnená predložila súdnemu exekútorovi podanie označené ako Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v ktorom uviedla, že povinná 1/ uzatvorila dňa 11. februára 2005 s OTP Banka Slovensko, a.s. (ďalej len „banka“) úverovú zmluvu. Za účelom zabezpečenia záväzkov z tejto zmluvy povinná 1/ zároveň vystavila vlastnú bianko zmenku, čím sa zaviazala na rad banky zaplatiť zmenkovú pohľadávku určenú v súlade s dohodou o vyplňovacom práve. Zmenka bola per aval podpísaná povinnými 2/ a 3/ a bola indosovaná na spoločnosť Apollis, a.s., v ktorej prospech bol vydaný zmenkový platobný rozkaz. Z doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie možno podľa názoru súdu prvej inštancie vyvodiť, že vlastný právny vzťah týkajúci sa oprávnenej a povinných vznikol na podklade spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu vyplýva z toho, že zmenkou zabezpečená zmluva bola uzavretá medzi bankou, ktorá konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinnými, ktorí nekonali v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (v zmluve boli označení ako fyzické osoby s uvedením rodného čísla). Predmetná úverová zmluva bola predložená až v doplnení návrhu na vykonanie exekúcie. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 29Zm/74/2006 súd prvej inštancie zistil, že zmenkový súd vo veci samej rozhodol len na podklade tvrdení oprávnenej v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu a predloženého originálu zmenky. Zo spisu nevyplyva, že by zmenkový súd pred vydaním exekučného titulu skúmal právny dôvod vystavenia zmenky, pričom spotrebiteľskú zmluvu nemal pri rozhodovaní ani k dispozícii. Keďže zmenkový súd neskúmal spotrebiteľskú zmluvu, plnenie z ktorej bolo zabezpečené predloženou zmenkou, je podľa názoru súdu prvej inštancie nepochybné, že v základnom konaní nebolo prihladené na prípadné nepriateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

2. Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 7CoE/29/2017-49 z 28. februára 2018 uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“). Ďalším výrokom povinnému 2/ nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vyvodil aj správny právny záver o nutnosti zastavenia exekúcie. Nestotožnil sa s tvrdením oprávnenej v odvolaní, že v návrhu na vykonanie exekúcie uviedla všetky skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinnými, a teda nebola povinná návrh dopĺňať podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Zdôraznil, že účelom uvádzania týchto skutočností je, aby exekučný súd mohol posúdiť vlastný vzťah, na základe ktorého bola vystavená zmenka. Preto sa táto povinnosť týka každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej od 23. decembra 2015 [§ 39 ods. 4, § 44 ods. 2, § 57 ods. 1 písm. m) a § 243f Exekučného poriadku v znení zákona č. 438/2015 Z. z.] je exekučný súd povinný ex offo prihliadať v exekučných konaniach o vymáhaní nároku zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou - ak dospeje k záveru, že povinný má v kauzálnom vzťahu postavenie spotrebiteľa, čo zisťuje v súlade s novelizovaným ustanovením § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 191/1950 Zb. zákona zmenkového a šekového - či povinnému bola v konaní pred všeobecným alebo rozhodcovským súdom poskytnutá taká primeraná ochrana, aká spotrebiteľovi podľa predpisov spotrebiteľského práva patrí. Z uvedených dôvodov je oprávnený už v návrhu na vykonanie exekúcie povinný opísať rozhodujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a predložiť dôkazy, ktoré ním tvrdené skutočnosti osvedčujú. V súlade s ustanovením § 234f ods. 1 Exekučného poriadku je exekučný súd povinný takto postupovať aj v prebiehajúcich exekučných konaniach, ktoré sa začali pred 23. decembrom 2015, ak je exekúcia vedená na podklade exekučného titulu, ktorým bol priznaný nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) v zákonom stanovenej lehote dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c) CSP tvrdiac, že

dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnych otázok, ktoré sú dovolacím súdom rozhodované rozdielne. Poukázala na definíciu spotrebiteľských zmlúv obsiahnutú v ustanovení § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2007 (ďalej aj „Občiansky zákonník“), z ktorej je podľa jej názoru zrejmé, že úverová zmluva nemôže byť považovaná za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, vystavenia zmenky, ako aj v čase vydania zmenkového platobného rozkazu. Spotrebiteľskou zmluvou podľa predmetného zákonného ustanovenia mohli byť len kúpna zmluva, zmluva o dielo, alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka a zmluva podľa § 55 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2007. Na podporu svojho právneho názoru poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Oboer/5/2017 z 27. júna 2017. Z uvedeného podľa názoru dovolateľky vyplýva, že nárok vymáhaný v tomto exekučnom konaní, nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, a preto neboli splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, resp. súd mal rozhodnúť o pokračovaní exekúcie podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku.

4. V ďalšej časti dovolania oprávnená uviedla, že aj keby v danom prípade išlo o spotrebiteľskú zmluvu, exekučný súd nie je oprávnený zastaviť exekúciu len na základe konštatovania, že súd, ktorý vydal zmenkový platobný rozkaz, neprihliadol na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom bez toho, aby bolo zistené a preukázané, či predmetné skutočnosti reálne existujú/existovali. Podľa jej názoru, doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie z 11. januára 2016 a jeho prílohy naopak preukazujú neexistenciu neprijateľných zmluvných podmienok, obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu s dobrými mravmi alebo so zákonom. V tejto súvislosti opätovne poukázala na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Oboer/5/2017 z 27. júna 2017. Poukázala tiež na to, že účelom zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 438/2015 Z. z.“) je síce ochrana spotrebiteľa, nie však generálna amnestia dlhov, ktorá by poškodila aj veriteľov, ktorí v dobrej viere poskytli dlžníkovi úver, pričom postupovali zákonným spôsobom. Zdôraznila, že zmenkou bola zabezpečená pohľadávka z úveru poskytnutého bankou, ktorá musí spĺňať prísne zákonné predpoklady a ktorej činnosť podlieha kontrole zo strany Národnej banky Slovenska. Účelom zákona č. 438/2015 Z. z. však bolo (podľa dôvodovej správy) ochrániť dlžníkov pred vydávaním rozsudkov, ktoré potvrdzujú nároky veriteľov dosahujúce príslušenstvo vo výške dosahujúcej úžeru, pričom takýmito veriteľmi boli spravidla nebankové spoločnosti poskytujúce spotrebiteľské úvery. Namietala, že súd by mal zastávať pozíciu objektívneho rozhodovacieho orgánu tak, aby nedošlo k neprimeranému uprednostneniu žiadnej zo strán a aby bolo vo veci objektívne a spravodlivo rozhodnuté.

5. S poukazom na vyššie uvedené oprávnená navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu spolu s uznesením súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žiadala tiež priznať nárok na náhradu trov konania.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas účastník exekučného konania (oprávnená), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP a contrario) najskôr skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže dovolanie prejednať a rozhodnúť o ňom, t. j. procesné podmienky (§ 161 v spojení s § 438 ods. 1 CSP).

7. Podľa § 438 ods. 1 CSP na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Jedným z primerane aplikovateľných ustanovení je § 161 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd

konanie zastaví (§ 161 ods. 2 CSP).

9. Podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

10. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

11. Podľa § 63 ods. 2 CSP v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

12. Pri prvom predložení spisu Najvyššiemu súdu SR dňa 24. augusta 2018 dovolací súd zistil, že povinná 1/ zomrela dňa 17. júla 2015 a povinná 3/ dňa 31. augusta 2014, t. j. obe po začatí predmetného exekučného konania (20. augusta 2007), avšak ešte pred vydaním uznesenia súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie (28. decembra 2016). Súčasťou predloženého spisu bolo pritom len uznesenie Okresného súdu Malacky č. k. 12D/556/2014-30 z 3. decembra 2014 (č. l. 30 spisu) o zastavení dedičského konania po poručiťke C. H. (povinnej 3/) z dôvodu, že táto poručiťka nezanechala žiaden majetok. Výsledok dedičského konania po povinnej 1/ z obsahu spisu nevyplyval. S poukazom na uvedené dovolací súd vrátil spis súdu prvej inštancie s tým, že je potrebné ustáliť okruh účastníkov exekučného konania.

13. Spis bol dovolaciemu súdu opätovne predložený až dňa 1. decembra 2025 s tým, že na č. l. 164 bolo zažurnalizované uznesenie Okresného súdu Nitra (na ktorý súd od 1. júna 2023 prešiel výkon súdnictva z Okresného súdu Topoľčany) zo dňa 10. júla 2025, ktorého prvou výrokovou vetou súd rozhodol o pokračovaní v konaní namiesto povinného 2/ s jeho dedičmi: 1/ S. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX a 2/ J. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. X-XX/X/XX, XXXX V., S. S.. Druhou výrokovou vetou súd prvej inštancie zastavil exekúciu voči povinnej 1/ a povinnej 3/. V odôvodnení uznesenia poukázal (o. i.) na to, že povinnosti vyplývajúce z exekučných vzťahov smrťou povinného nezanikajú, ale prechádzajú na dedičov, ktorí sa okamihom smrti poručiťka stávajú subjektom jeho práv a povinností a veritelia od nich môžu žiadať uspokojenie svojich pohľadávok do výšky ceny nadobudnutého dedičstva (§ 460, § 470 Občianskeho zákonníka). Zodpovednosť dediča za poručiťkove dlhy je teda obmedzená výškou ceny nadobudnutého dedičstva, na druhej strane dedič nezodpovedá za poručiťkove dlhy len dedičstvom, ktoré nadobudol in natura (dedičstvom, ktoré zdedil), ale aj svojím vlastným majetkom do výšky ceny dedičstva, ktoré nadobudol. Z uznesenia Okresného súdu Nitra č. k. TO-2D/476/2022-345 z 25. apríla 2025 v dedičskej veci po povinnom 2/ súd prvej inštancie zistil, že povinný 2/ zomrel dňa XX. D. XXXX, pričom všeobecná hodnota majetku bola určená na sumu 58 262,06 eura. Dedičmi po nebohom povinnom 2/ sú: S. U., narodený XX. J. XXXX, bytom T. XX a J. Y., narodená X. D. XXXX, bytom J. X-XX/X/XX, XXXX V., S. S.. Keďže povinný 2/ počas konania zomrel, súd rozhodol tak, že namiesto povinného 2/ pokračuje v konaní s jeho dedičmi S. U. a J. Y., aplikujúc tak ustanovenia § 63 ods. 1, ods. 2, § 65 CSP v spojení s 9a ods. 1, ods. 4 a § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017. Z uznesenia Okresného súdu Malacky č. k. 12D/565/2014-30 z 3. decembra 2014 v dedičskej veci po povinnej 3/ súd prvej inštancie zistil, že povinná 3/ zomrela dňa XX. I. XXXX a dedičské konanie bolo zastavené podľa § 175h ods. 1 zákona č. 99/1963 Z. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), keďže poručiťka nezanechala žiaden majetok. Z uznesenia Okresného súdu Topoľčany č. k. 3D/575/2015-623 z 31. marca 2023 v dedičskej veci po povinnej 1/ súd prvej inštancie zistil, že povinná 1/ zomrela dňa XX. D. XXXX, dedičstvo bolo predĺžené a dedičia ho odmietli. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie rozhodol tak, že exekúciu voči povinnej 1/ a povinnej 3/ zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku.

14. Dovolací súd konštatuje, že Okresný súd Nitra nebol funkčne príslušný na vydanie uznesenia o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami po povinnom 2/, ktorý zomrel dňa XX. D. XXXX, t. j. po podaní dovolania oprávnenou (26. júna 2018). Keďže k strate procesnej subjektivity povinného 2/ došlo

až v priebehu dovolacieho konania, na rozhodnutie podľa § 63 ods. 2 CSP je funkčne príslušný výlučne dovolací súd. V zmysle záverov uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 405/2020 z 25. augusta 2020 (ktoré bolo publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 70/2020) je dôsledkom prekročenia funkčnej príslušnosti všeobecného súdu rozhodnúť o určitej právnej otázke (tu o pokračovaní s dedičmi účastníka exekučného konania), právna neexistencia (nulitosť) dotknutého rozhodnutia, a tým aj jeho nespôsobilosť vyvolať akékoľvek právne účinky, a to už od jeho vydania (quo nullum est, nullum producit effectum). Z výsledkov dedičského konania po zomrelom povinnom 2/ vyplýva, že všetky aktíva dedičstva (na základe dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva) zdedili len dvaja dedičia, a to J. Y., rodená U., narodená X. D. XXXX, bytom J. X-XX/X/XX, XXXX V., S. S. a S. U., rodený U., narodený XX. J. 1XXX, bytom T. XX, korešpondenčná adresa Q.. R. XXX, A.. S poukazom na uvedené dovolací súd rozhodol podľa § 63 ods. 2 CSP o pokračovaní v dovolacom konaní s týmito dedičmi povinného 2/.

15. Len pre úplnosť dovolací súd uvádza, že už uznesením zo dňa 28. decembra 2016 súd prvej inštancie zastavil exekúciu voči všetkým trom povinným. Opätovné zastavenie exekúcie len voči povinnej 1/ a povinnej 3/ druhou výrokovou vetou uznesenia zo dňa 10. júla 2025 tak bolo nadbytočné a navyše založené na nesprávnom dôvode podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, keďže nemajetnosť povinného možno konštatovať len vo vzťahu k povinnému, ktorý má právnu subjektivitu. V prípade straty právnej subjektivity po začatí konania prichádza do úvahy buď pokračovanie v konaní s právnym nástupcom (dedičom) povinného alebo zastavenie exekúcie pre nedostatok procesnej podmienky na strane povinného. Voči povinnej 3/ tak mala byť exekúcia zastavená (už prvým uznesením zo dňa 28. decembra 2016) podľa § 63 ods. 1 CSP z dôvodu, že v konaní nemožno pokračovať s jej dedičmi, pretože dedičské konanie bolo zastavené pre nemajetnosť poručiteľky. U povinnej 1/ bola po tom, ako sa dedičia nedohodli na prenechaní predĺženého dedičstva veriteľom na úhradu dlhov, nariadená likvidácia predĺženého dedičstva uznesením Okresného súdu Topoľčany č. k. 3D/575/2015-698 z 31. mája 2023 a veritelia poručiteľky boli vyzvaní, aby súdu oznámili svoje pohľadávky voči dedičstvu v lehote 30 dní od zverejnenia tohto uznesenia s poučením, že pohľadávky, ktoré nebudú pri likvidácii uspokojené, zaniknú. V spise sa na č. l. 179 nachádza tiež uznesenie Okresného súdu Nitra (na ktorý súd od 1. júna 2023 prešiel výkon súdnictva z Okresného súdu Topoľčany) č. k. TO-3D/575/2015-866 z 25. apríla 2024, ktorým tento súd určil, že majetok poručiteľky P. E. (povinnéj 1/) pripadá ku dňu 17. júla 2015 štátu - Slovenskej republike. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že majetok poručiteľky sa v rámci likvidácie dedičstva nepodarilo speňažiť, preto súd podľa § 175u ods. 3 OSP rozhodol, že tento majetok pripadá ku dňu smrti poručiteľky štátu. Keďže v rámci likvidácie dedičstva nebol dosiahnutý žiadny výťažok, nebolo možné v zmysle § 175v ods. 1, ods. 2 OSP uspokojiť žiadnu pohľadávku, pričom neuspokojené pohľadávky veriteľov podľa § 175v ods. 4 OSP právoplatným skončením likvidácie zaniknú. Z odôvodnenia uznesenia tiež vyplýva, že jednou z pohľadávok, ktoré právoplatným skončením likvidácie zanikli, bola pohľadávka oprávnenej AFS, s.r.o., Zochova 3, Bratislava, IČO: 35 804 319, zastúpenej POLAKOVIČ & PARTNERS s.r.o., Štúrova 16/12, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 233 559, pôvodne vymáhaná súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom, Exekútorský úrad Šaľa vo veci EX 6560/07 v celkovej výške 4 318,86 eura. Z uvedeného je zrejmé, že na Slovenskú republiku síce prešiel majetok poručiteľky (povinnéj 1/), nie však jej záväzky (resp. dlhy), a preto Slovenská republika neprichádza do úvahy ako procesný nástupca povinnej 1/ v predmetnej exekúcii.

16. Po ustálení okruhu účastníkov dovolacieho konania, ktorými sú oprávnená a dedičia povinného 2/, dovolací súd ďalej skúmal, či dovolanie oprávnenej smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré je prípustné napadnúť dovolaním.

17. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

18. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

19. Zo spisu vyplýva, že predmetné exekučné konanie sa začalo dňa 20. augusta 2007 podaním návrhu

oprávnenej na vykonanie exekúcie na exekútorskom úrade JUDr. Ľubomíra Pekára v Šali. Dňa 1. apríla 2017 nadobudla účinnosť novela Exekučného poriadku, vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorá modifikovala spôsobilý predmet dovolania (ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti) tak, že vylúčila prípustnosť dovolania proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodných ustanoveniach (k úpravám účinnými od 1. apríla 2017) síce stanovila, že ak § 243i až § 243k neustanovujú inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (§ 243h ods. 1), avšak vo vzťahu k opravným konaniam, a teda ani k dovolaciemu konaniu, uvedená novela Exekučného poriadku neurčila žiadne pravidlo. Je preto potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability aj na konania začaté pred 1. aprílom 2017. K rovnakému záveru dospel Najvyšší súd SR v rozhodnutiach sp. zn. 3ECdo/16/2017, 3ECdo/26/2017, 3ECdo/27/2017, 4ECdo/23/2017, 5ECdo/10/2017, 7ECdo/3/2017, 8ECdo/17/2017, 5ECdo/2/2018, pričom Ústavný súd Slovenskej republiky uvedený záver vo svojich rozhodnutiach opakovane vyhodnotil ako ústavne konformný (napr. II. ÚS 185/2018, III. ÚS 276/2018, I. ÚS 281/2018, I. ÚS 259/2018).

20. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté podaním dovolania dňa 26. júna 2018, teda za účinnosti novej právnej úpravy, zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne len podľa nej a podľa okamihu začatia dovolacieho konania, bolo by dovolanie bez ďalšieho neprípustné. Avšak vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, dovolací súd pri riešení tejto otázky považoval za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod poradovým číslom 24).

21. Zo spisu vyplýva, že aj rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v rámci exekučného konania vydané už za účinnosti novej právnej úpravy dňa 28. februára 2018. S poukazom na uvedené bolo preto na predmetné dovolacie konanie potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčila. Dovolanie oprávnenej proti uzneseniu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, je teda bez ďalšieho procesne neprípustné. Neprípustnosť dovolania sa vzťahuje aj na závislý výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

22. Dovolací súd so zreteľom na vyššie uvedené dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. c) CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

23. V dovolacom konaní úspešným právnym nástupcom povinného 2/ vznikol voči oprávnenej nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu dedičom povinného 2/ v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, dovolací súd v súlade s článkom 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, právnym nástupcom povinného 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj R 72/2018).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.